

waatas liidetud pääwarju seest ja wäljast, kas midagi mõralisu tema külles nähtawal. Silm ei näinud ühtegi muud, kui seda, et kübar mite wilsist ei olnud, waid äraleigatud inimeste küunte laastudest kunstlikult kolo oli walatud. Kübarat pähä pandes, nägi mees sedamaid uhkeid Kuuramaa pulme, ja palju muidu laias mailmas jündiwaid asju. Enne-
 list mõte tuli kübaraga mehe pähä, kui ta imelübara abiga märku sai, et ärjapõlwelased wäga tõsjaroga mehikesed oliwad. Tema lüles: Andke mulle wiisud jalga ja kep kätte; pöörage silmad pääwatõusu waasta ja seljad minu poole, ärge waatake mite enne üle öla tagasi, kunni ma läsin: siis teen teile selget õiguse otsust.

Kolliid ärjapõlwelased täitsid tõrkumata mehe tahtmist. Andsid wiisud ja kapi tema kätte, wahtsid ise hommiku waasta, õigustegemise otsust oodates. Mees pani wiisud jalga, wõtis wembla kätte, seda ta keeritades ärjapõlwelaste poole laekis kuldada. Silmapilgul olid ärjapõlwelased kui ärapihitud; ega jäänud neist muud järele kui kolm weepiiska krooksele peale, kust räästas waewalt nokatäie oleks wõinud leida.

Esimene katse töö oli wäga õnnelikult lorda läinud. Mees wõtis nõuks Kuuramaale pulma minna. Sai ta seda soowimist nimetates, pahemat jalalanda waksatõrgusele maast tõstnud, siis oli ta Kuuramaal, keskel rõemsa pulmaliste seltsis. Pis-
 dude peres oli wäga rohkest rahwaist koos, ülemaid

ja alamaid, waei ja lehwu, sest pulmaperemee oli rika majamees. Kõikinägew kübara mees nägi silmi ülestõstes, teise rohke perekonna weikeid wõderaid toa lae al, mis palju suurem oli, kui palutud wõderad pörandal. Siiski ei näinud neid pisukest kedagi muud, kui kübara peremee. Weikesed rääkisid iselestis: „Mäate, wana onu tulnud ka pulma.“ Teised hüüdsid: „Ei ole wana onu, waid onu kübar, kep ja wiisud on wõder mehe käes.“

Wahetääl toodi roawaagnad lauale. Waagnatel kõigil kaaned peal. Seal pani Kõikinägew imelist lugu tähele, mis muidu kedagi ei näinud. Piis-
 lene perekond toa lae al oli imeliku kiirusega roawaagnad, ölle ja mõdukannud põhjani tühendanud, aga niisama rutust jalle täitnud. Remad olid alwemat rooga ja jooki ärawõetud parema andede asemel pannud. Aga ei pulmaperemee ega ükski muu inimene pannud seda petust tähele.

Kõikinägew astus lahelt teretates pulmaperemehe juure ja rääkis wiisaka inimese kombel: „Ärge pange pahaks, auus perewanem ja pidude tallitaja, kui kogemata korral teie lustipidule juhtusin. Pulmailu õilmeid ei leita igas põesas, waid arulises aawikus; sellepärast wiibisin pidusi waatama. Pulmaperemeele wastas: „Täna teid tulemast, armas kogemata külaline! Meil ei ole kellestki puudust, aidad ja lambrid seisawad söögiwaraga täidetud, meestele õlut enam kui tarwis, naistele mõdu magusat, nii